

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 779/2014
11.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ј., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката С.О., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 34/12 од 23.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 421/14 од 24.04.2014. године, у седници већа одржаној 11.09.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 34/12 од 23.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 421/14 од 24.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К 34/12 од 23.12.2013. године, између осталих, окривљени З.Ј., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом окривљени З.Ј. обавезан је да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 6.000,00 динара, те судског паушала у износу од 15.000,00 динара, све у корист буџетских средстава суда, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени С.Р. упућен, ради остварења имовинскоправног захтева, на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 421/14 од 24.04.2014. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Ваљеву, окривљеног З.Ј. и његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву К 34/12 од 23.12.2013. године.

Бранилац окривљеног З.Ј., адвокат С.О., у смислу одредбе члана 483. став 1. ЗКП-а, поднела је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, везано за осуђујући део, због повреда одредаба из члана

74, члана 438. став 2. тачка 1. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а као и допуну захтева за заштиту законитости, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи осуђујући део првостепене пресуде и другостепену пресуду тако што ће окривљеног З.Ј. ослободити од оптужбе или пак да у том делу укине обе пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј. Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се у захтеву браниоца окривљеног З.Ј., адвоката С.О. правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и одредбе члана 74. ЗКП-а, наводима да је записник о препознавању лица ПУ 9041/08 од 08.04.2009. године прибављен супротно одредбама члана 226. став 10. и члана 104. ЗКП-а због чега је морао бити издвојен из списка предмета. Препознавање лица је извршено без присуства браниоца окривљеног З.Ј. тако да предузимање те радње нико није могао контролисати у име окривљеног. По ставу одбране, наредба истражног судије за извођење окривљеног из притвора и одвођење на препознавање, морала је бити, а није уручена окривљеном З.Ј. нити његовом браниоцу. Дакле, по ставу одбране, записник о препознавању лица ПУ 9041/08 од 08.04.2009. године представља доказ из члана 237. став 1. ЗКП-а, који с`обзиром на то да није прибављен у складу са ЗКП-ом, мора бити издвојен из списка предмета и одвојено се чувати те се на њему није могла заснивати осуђујућа пресуда.

Врховни касациони суд ове наводе одбране у захтеву оцењује као неосноване, с`обзиром да је радња препознавања извршена, те записник о препознавању лица сачињен, у складу са одредбама ЗКП-а, који је тада био на снази. Исте радње предузете су у присуству Окружног јавног тужиоца Златка Шуловића, а записник је од стране присутних лица потписан без примедби.

Осим тога, наведене повреде закона су, од стране одбране на идентичан начин истицане и у поступку по редовном правном леку, тако да Врховни касациони суд прихватајући дате разлоге жалбеног суда, на исте упућује (страна 4 пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 421/14 од 24.04.2014. године), у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП-а.

Бранилац окривљеног З.Ј., адвокат С.О. поднела је 06.08.2014. године допуну захтева за заштиту законитости, но како је иста поднета по протеку рока од 30 дана, из члана 485. став 4. ЗКП-а, Врховни касациони суд о истој није одлучивао.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**